

sig om at finde de Midler, som er egnede til nogenlunde ligeligt at hjælpe alle, som er egnede til virkelig at lette Byrderne for alle og gøre Produktionsvilkaarene her i Danmark lempeligere.

Og saa ser vi jo atter i Aar en Række Forslag, som tilsigter at forøge de offentlige Understøttelser. Vi ser atter Forslag om Aldersrente, vi ser Forslag om Tilskud til Børn af Enker, vi ser Forslag om Forhøjelse af Arbejdsløshedsunderstøttelse og andet af denne Art, som virker i stik modsat Retning af den, i hvilken der skal gaas, nemlig Nedsættelse af de offentlige Udgifter, for at man kan naa til en Nedsættelse af de offentlige Byrder.

Den højtærede Statsminister føjede nu i Dag til som Toppen paa Kransekagen: Skat paa de passive Formuer. Ja, det staar i den allerskønneste Overensstemmelse med alt det øvrige. Naar Forholdet er det, at en Hovedaarsag til Krisen baade her i Landet og i alle andre Lande er Kapitalmangel, og at Kapitaldannelsen er det, man først og fremmest skulde stræbe hen til, saa er det jo et herligt Middel at komme med en Afgift, som særlig betynger Kapitalen, som formindsker Kapitalopsamlingen, og som, da Udtrykket „passiv Kapital“ jo kun er en Sprogblostm, der ingenting betyder, thi al Kapital er aktiv og arbejder paa den ene eller den anden Maade med i Produktionen, nøder til at trække en Del af denne Kapital ud af de aktive Virksomheder. Dette vil bidrage til paa mange Maader at forværre Situationen, noget, som jeg ikke her skal fordybe mig i, men blot gøre opmærksom paa, at der her er Tale om et Middel, der lige saa lidt som saa mange andre af de Midler, den højtærede Regering foreslaar, er egnet til at gaa ned til Roden af Ondet og heller ikke paa nogen anden Maade er egnet til alvorligt at lindre Erhvervskrisen. I Forbindelse hermed kommer saa Gentagelsen af Forslagene om Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten og af Arveafgiften — det er alt sammen af samme Surdej.

Man siger nu, at den foregaaende Regering, Venstres Regering, intet andet Middel vidste, da Indtægterne sank, end at paalægge nye Skatter. Jeg skal med ganske faa Tal oplyse, hvordan Stillingen er. Indtægten paa §§ 1—7 faldt fra 1920—21 til 1921—22 fra ca. 593 Mill. Kr. til ca. 409 Mill. Kr., altsaa med 184 Mill. Kr., medens det tilsvarende Fald for de to sidste Aar af den nuværende Regerings Tid, de to Aar, for hvilke der foreligger Stats-

26 til 1927—28, er fra 382 Mill. Kr. til 341 Mill. Kr., altsaa et Fald af 41 Mill. Kr. Der er altsaa her Tale om et Fald i Indtægter, som er ret forsvindende i Sammenligning med det Fald, der den Gang fandt Sted. Den Gang erstattedes en Del af Tabet i Statsindtægterne jo ved Indførelse af nye Afgifter paa Luksus, medens Nødvendighedsartikler skaanedes, og medens Indkomst- og Formueskatten lettedes paa forskellig Maade, ikke mindst for de mindst bemidlede, de lavest beskattede. Samtidig gennemførtes der i Aarene fra 1921—22 til 1922—23 ved Lov og administrative Indgreb — rent bortset fra de Besparelser, der kom automatisk som Nedgang i Dyr-tidstillæg og lignende, den Slags Besparelser, som den nuværende Regering nøjes med — en Besparelse, der af Lønningsraadet. Formand den Gang blev opgjort til 28 Mill. Kr., og en Besparelse paa Konjunkturtillæget først paa 16 Mill. Kr. og senere, efter at Loven af 1923 var kommet til fuld Udvikling, paa 10 Mill. Kr., altsaa ca. 26 Mill. Kr. Det vil ses, at der i disse to Aar er Tale om direkte Besparelser paa de Punkter, jeg her har nævnt, paa 54 Mill. Kr.

Desuden fandt der i 1922 en Reform af Militærlovene Sted, hvorved en meget betydelig Udgiftsformindskelse tilvejebragtes. Denne Udgiftsformindskelse maales vel bedst ved at sammenligne Militærudgifterne i 1921—22 — det sidste Aar før Gennemførelsen af Loven — og Militærudgifterne i 1923—24, det sidste Aar under den foregaaende Regerings Ledelse, og et Aar, i hvilket Kroneforbedringen, Prisnedgangen, ikke øvede nogen næneværdig Indflydelse. Der er her en Besparelse, som beløber sig til ca. 15 Mill. Kr. Men ogsaa paa andre Omraader fandt der betydelige Besparelser Sted; de Ændringer, der blev gennemført f. Eks. i Arbejdsløshedsunderstøttelsen, var af afgjort besparende Art, og paa samme Maade kan nævnes forskellige andet. Jeg maa her erindre om, at samtidig med dette nedsattes Statsbanetaksterne meget betydeligt, og der fandt en betydelig Formindskelse af Personalet Sted, foruden at der skete væsentlige Ændringer med Hensyn til en hensigtsmæssig Anvendelse af Personalets Arbejdskraft.

Det vil altsaa ses, at der her er saare betydelige Besparelser samtidig med en betydelig Reduktion af Gods- og Kreatur-takster. Saa den Paastand, at den foregaaende Regering i en Skattenedgangstid ikke havde andet at byde end Skatteforhøjelser, slaar jo fuldstændig Klik. Jeg vilde meget ønske, at den nuværende Regering